

OC-lid Kees van Niekerk gaat met pensioen

Op vrijdag de 13e startte, bijna veertig jaar geleden, de eerste werkdag van Kees van Niekerk bij Albeda. Maar deze ‘ongeluksdag’ blijkt niet typerend voor zijn verdere carrière. In tegendeel zelfs. We stellen je graag voor aan een bedreven en enthousiast lid van zowel de ondernemingsraad als de onderdeelcommissie van het Zorgcollege. Maar eigenlijk is Kees lid van Albeda Zorgcollege in haar geheel. Met een groot rechtvaardigheidsgevoel wil hij goed doen voor zowel docent als student.

Kees startte op vrijdag 13 november 1981, zo vertelt hij. “Bij Albeda zochten ze een huishoudkunde docent, zo heette dat toentertijd. Er waren een stuk of 25 geïnteresseerde sollicitanten voor deze functie. Hieronder veel vrouwen, maar ze hadden een man nodig. Dat was mijn geluk!” Kees heeft bijna altijd les gegeven aan niveau twee studenten, een enkele keer aan niveau drie. “Op zichzelf vond ik het lesgeven erg leuk. Het was alleen even afwachten omdat je op de lerarenopleiding niet perse de beste indruk van het lesgeven kreeg. Sterker nog: de directrice zei altijd dat ze nooit haar handtekening op mijn diploma zou zetten. Juist in de periode van de diplomering werd ze ziek en haar plaatsvervanger heeft wel haar handtekening op mijn diploma gezet. Ik wist dus nog niet zeker of het wel mijn ding zou zijn.”

“Ik zou haast niet weten wel vak ik niet gegeven heb.”

Dit bleek meer dan goed te zitten. Na zeven maanden kreeg hij al een vaste aanstelling. Dat was nog nooit eerder gebeurd. Kees heeft namelijk in de jaren die daarop volgden bijna ieder vak gegeven. “Ik zou haast niet weten wel vak ik niet gegeven heb, ik ben de laatste paar jaar geëindigd met het vak gymnastiek. Dat verwachten mensen vaak niet, veel andere docenten starten hier juist energiek mee in het begin van hun carrière en eindigen dan met een ander, minder lichamenlijk vak.”

Rond 1995 maakt Kees tijdens de fusiegolf voor het eerst de stap naar de ondernemingsraad. "Als je lid bent van de OR, moet je weten dat je daar niet voor jezelf zit. Je eigen voordeel of positie speelt gewoonweg niet mee. Het gaat erom dat je er voor het belang van je achterban staat en dan is het erg belangrijk om een rechtvaardigheidsgevoel te hebben en je hard te maken voor bepaalde onderwerpen. In het verleden noemde men me altijd een hele aardige jongen, dat is de loop van de tijd wellicht wel iets anders geworden die mening," grinnikt Kees.

*"Binnen de OR sta je voor zowel docenten als de studenten.
Je merkt ook echt dat wanneer je om een student geeft,
dat je daar dan wat voor terug krijgt."*

Wat vond je het leukste aan jouw tijd binnen de OR/OC?

"Ik vind het erg leuk dat je binnen de OR over de muren van Albeda heen kan kijken, je weet hoe het er in het grotere geheel aan toe gaat. Ik vond het ook altijd heel fijn om overal even binnen te wandelen, om met iedereen een praatje te maken. Door middel van meerdere activiteiten ben ik bezig om zo betrokken mogelijk te zijn.

Zo zaalvoetbal ik met een aantal docenten en studenten. Maar het is bijvoorbeeld ook weer erg leuk om contact te hebben met docenten van andere opleidingen, instructeurs of mensen van de facilitaire dienst bij Albeda. Op die manier zorg je ervoor dat je herkenbaar bent, dat vind ik het leukste van dit werk!

Binnen de OR sta je voor zowel docenten als de studenten. Je merkt dat wanneer je om een student geeft, dat je daar dan wat voor terug krijgt. De student van nu kan zich erg goed uiten, zij zeggen wat ze denken en voelen. Zij kunnen ze zich ook goed voorstellen hoe de docent zich soms kan voelen. Daar heb ik altijd veel respect voor, want dat kon ik op die leeftijd niet.

Kortom, ik heb zoveel leuke mensen, verschillende karakters en andere leden mogen ontmoeten.

"Zodra zij de posters hadden verwijderd, plakte ik direct weer nieuwe posters op de wand. Dit spelletje bleef zich zo alsmaar herhalen."

Heb je een goede tip om gekozen te worden voor de OR en OC?

"Voor de OR- en OC-verkiezingen is het van belang dat je aan acquisitie doet. Zodra de kandidatenlijst bekend is gemaakt, bezoek je in de pauze-uren alle locaties, waar het Zorgcollege is gehuisvest. Je spreekt hier met zo veel mogelijk personeelsleden om hen te overtuigen op je te gaan stemmen.

Plak ook posters van jezelf op de wand waar zoveel mogelijk personeel langs komt, zoals bij de ingang. Toen ik dat deed liep er steeds iemand van het CvB met grote verontwaardiging langs de posters. Hij gaf toen onmiddellijk opdracht aan de mensen van de facilitaire dienst om de posters te verwijderen. Zodra zij de posters hadden verwijderd, plakte ik direct weer nieuwe posters op de wand. Dit spelletje bleef zich alsmaar herhalen."

"Ik heb vrij veel studieboeken geschreven, ik denk wel meer dan 100."

Waar ben je het meest trots op?

“Ik ben de laatste periode erg bezig geweest met de jaartaken en om het werkverdelingsbesluit aan te kaarten. Dit speelt onwijs. Ik wil daarmee niet zeggen dat dit honderd procent is gelukt, maar er is wel degelijk een beweging gaande. Ik hoop dat het verder zal worden opgepakt na mijn vertrek!”

Hoe is het allemaal gekomen? “Op een gegeven moment hoorde ik docenten klagen dat ze geen jaartaak hebben en te veel uren draaien. Ik zag het als mijn taak om dit binnen de OR en CvB bespreekbaar te maken.

Vaak vinden docenten het moeilijk om dit zelf bespreekbaar te maken met hun teamleider. Een OR kan denken van “Ze moeten maar voor zichzelf opkomen. Docenten moeten assertief genoeg zijn dit zelf aanhangig te maken. Daar zijn wij niet voor...” Maar de cultuur is er soms niet naar. Als OR moet je er voor je achterban zijn. Als je dit ongemoeid laat, dan is er een probleem met de communicatie. De OR moet niet vanuit een ivoren toren van zich af kijken, maar hiervoor de communicatie zoeken. Laat het dus niet op zijn beloop, maar doe er wat aan. Het CvB zou in samenspraak met de colleges en HRM concreet moeten nagaan of alle personeelsleden een jaartaak hebben (staat in de CAO) en of zij niet te veel uren geven betreffende het werkverdelingsbesluit. Zo’n onderzoek moet toch te realiseren zijn. Als er niet wordt uitgegaan van deze concrete gegevens, dan wordt er om de hete brei heen gedraaid en worden mogelijke ongewenste ontwikkelingen met betrekking tot het werkverdelingsbesluit in stand gehouden. Dat wil toch niemand?”

Kees gaat 31 maart met pensioen. Maar echt stilzitten zal hij niet gaan doen. Wanneer we vragen naar zijn hobby’s en of andere werkzaamheden vertelt Kees breeduit. “Omstreeks 2000 ben ik een eigen onderwijsbureau begonnen. Ook heb ik vrij veel studieboeken geschreven, ik denk wel meer dan 100. Op dit moment ben ik bezig met een boek over sportleed, pas geleden ben ik hiervoor ook op tv geweest bij Jinek.”

Het boek komt over een paar maanden uit, het onderwerp betreft al het leed wat je in de sportwereld tegen kan komen. Zo kun je denken aan ongevallen bij het wielrennen tot voetballers die de jeugdopleiding volgen, een ‘worst voor de neus’ worden gehouden en waarvan 95% vervolgens afhaakt, met een grote teleurstelling die daarop volgt. Ook de wereldkampioenschappen Paalzitten komt aan bod. Kees heeft zelf vijf dagen op een paal gezeten. “In het zicht van de haven viel ik hallucinerend en door slaap overmand van de paal in het water.”

“Ik was medeoprichter van het Consortium Zorg en Welzijn (secretaris in oprichting) en heb destijds de 40 ROC’s meerdere keren bezocht. Ik heb een toetsenbank voor de BIG-registratie waar 4100 kandidaten (niveau 3, 3-IG, VP4/5 en TGV) vanuit een grote zorgorganisatie gebruik van maken. Ook heb ik een kerstspel gemaakt! Dit spel is in China geproduceerd en afgelopen maand zijn er 500 spellen per boot naar Nederland gekomen. Het is een combinatie tussen monopoly en ganzenbord, met veel cartoons die ik zelf heb getekend. Dat gaat me vrij goed af moet ik zeggen.”

Ook is Kees sinds kort bestuurslid bij het platform medezeggenschap MBO, dit is een landelijk platform van de OR. Verder is hij ook nog eens actief bezig voor GoFuture, een organisatie die zich bezighoudt met ondernemerschap en gamification. “Onderwijs maak je samen. Daar geloof ik in. Er komen veel nieuwe ondernemende ideeën vanuit de ROC’s. Deze delen we met elkaar en verwerken we, waar zinvol. In dit samenwerkingsverband betekenen we veel voor elkaar. Ik ben momenteel druk bezig om ROC’s hiervoor te benaderen.”

Hoe kijk je terug op je carrière?

“Het is een golfbeweging! Doorgaans heb ik het altijd goed naar mijn zin gehad, met de teamleiders en de bijbehorende teams. Je hebt natuurlijk ups en lichte downs, hier ontkom je niet aan. Dat heeft ook altijd te maken met de klik met de teamleider. Meestal ging dit prima en had ik het zowel met de oudere als de verfrissende jonge docenten erg leuk.

Ik kijk met tevredenheid terug. Het laatste jaar is mede door corona erg snel gegaan, maar wat dat betreft heb ik alles wel eens meegemaakt. Ik ben met genoeg dingen bezig en het leven gaat door, geen zorgen hoor, ik ga zeker niet zitten kniezen achter de geraniums.”